

ידיעון גני שרונים

ידיעון יולי 2001 עד יולי 2014

גני שרונים

דיור מוגן | מחכים לך בבית

13 שנה לגני שרונים

יום הולדת שמח

ידיעון גני שרונים

משולחנה של מרסל – עורכת הידיעון.

דיירים יקרים,

מזל טוב לכם ול"גני שרונים" לרגל חגיגת שנת בר המיצווה לבית. הבית היפה שלנו גדל והפך למקום מיוחד, מקום חם שכולנו אוהבים. כשבדרך פקדו אותנו לא מעט כאבי גדילה וקשיים אולם עם הרבה אהבה והשקעה הבית שלנו הפך למה שהוא היום. בית מלא חום, אהבה וביטחון. עובדה זו היא לא רק בזכות הצוות אלא גם בזכותכם. בזכות הבחירה שלכם לחיות כאן ולהפוך את "גני שרונים" לביתכם ובכך בעצם כל אחד מכם הכניס לבית מהיחודיות שלו, האופי שלו, הכישרונות שלו ובכך עזר ותרם להפוך את הבית שלנו לבית החם והאוהב שהוא היו, ובעצם יצרנו משפחה. אנחנו גרים יחד, יוצרים קשרים חברתיים אחד עם השני, חולקים זמנים טובים ורעים ותומכים אחד בשני בכל יום גם מבלי להיות מודעים לכך. נכון יש גם עליות ומורדות ולעיתים התנגשויות אבל אנחנו משפחה וזה קורה במשפחות הכי טובות.

דרכי עם "גני שרונים" התחילה עוד מ"הלידה". ישבתי במשרד הקטן באתר הבנייה שהיה למשרד המכירות, ישבתי שם ועניתי לטלפונים. זכיתי לראות את הבניין ניבנה ומתפתח. רבים מכם פגשתי לראשונה בתקופה זו וחלקכם נמצאים עדיין כאן. ומאז ראיתי רבים מן הדיירים באים והולכים. מאז ומתמיד חוויתי את העליות והמורדות של גני שרונים וזכיתי לראות כיצד המקום עובר מטמורפוזה, מינקות לבגרות. אני רואה בבית שלנו לא רק מבנה אלא ישות חיה שמשרה חום ואהבה.

אנשים רבים תרמו את חלקם לגני שרונים גם אם הם כבר לא מעורבים או אינם חלק מהבית היום. היו לנו אנשי צוות אשר עבדו אתנו ועזבו, אחרים הגיעו במקומם. אולם כל אחד תרם משהו במהלך השנים.

אדם אחד שהיה חלק קבוע מגני שרונים הוא המנכ"ל שלנו אדי וייס, עבור אלו שאינם מודעים לכך, הוא היה הלב והנשמה של גני שרונים עוד לפני שכף הטרקטור הראשונה הפכה את האדמה. אדי הוא גני שרונים, הוא מכונת ההנשמה של הבית הוא זה שדואג ומבטיח את ביטחונכם. מעט מאוד אנשים יודעים מה נדרש על מנת להפעיל פרויקט כזה. הצלחתו לדאוג לביטחונכם ולכל צרכיכם, היא בזכות העובדה שאדי הוא הלב של "גני שרונים", הוא אוהב ודואג לכם. אני מודה על כך שהתאפשר לי להיות חלק מכל זה עם אדי, לא רק שלמדתי הרבה, אני גם מאוד נהנית לדבר אתכם ולהיות חלק מחייכם. אני רוצה שכל אחד ואחד מכם ידע שאדי כאן בכדי לתת ולהעניק לכם כל מה שיכול וככל שמתאפשר לו גם אם אינכם חושבים כך לפעמים. כפי שאמרתי, רוב האנשים אינם מודעים למה שנדרש בכדי שפרויקט כזה יפעל ויצליח כאשר מעורבים כל כך הרבה אנשים שונים עם צרכים שונים. דעו שהדברים אינם מובנים מאליהם.

אני רוצה להודות לכל אחד ואחד מאנשי הצוות של "גני שרונים" אשר עושים עבודתם למענכם במסירות ואהבה רבה כל אחד בתחומו ועל בסיס יומיומי.

לטליה העובדת הסוציאלית שלנו שנימצאת איתנו כמעט מההתחלה. מגיע תודה גדולה על כל הטיפול, העזרה והתמיכה שהיא מעניקה לכולכם. טליה עם כל המקצועיות שלה היא נכס לביתנו.

ידיעון גני שרונים

ריקי האחות הרחמניה שלנו, אישה מתוקה, מלאת חיים וחייכנית. דלתה פתוחה תמיד לכולם והיא גורמת לכל אחד ואחד להרגיש מיוחד. היא משקיעה מזמנה לעשות את המיטב בכל דרך אפשרית ושום דבר אינו קשה לה. היא ראויה לכל התודות על הדאגה לכל כך הרבה אנשים.

רותי אם הבית שלנו שבכל המובנים היא האימא של כולכם. עומדת לרשותכם בכל עת, פנויה תמיד לבקר אתכם, להקשיב לכם ולהעניק לכולם חמלה, אהבה, עזרה ותמיכה. תמיד עם חיוך על פניה. תודה רותי על כל האהבה הדאגה והעבודה הקשה שאת עושה.

רחל שמחליפה את ריקי כשהיא איננה. תודה לך על חמימות והמקצועיות שלך.

אריאלה שתפקידה לעזור לכם בכל נושאי האדמיניסטרציה ותמיד מוכנה לתת לכם מענה לכל שאלה או בעיה ביעילות רבה. תודה לך.

רחלי ונינה, ממחלקת הנהלת חשבונות אשר מנהלות עבורכם את כל נושא החשבונות והניהול הכספי באהבה.

מיכל ממחלקת המכירות שעבורה העניין לא ניגמר בסגירת עיסקה אלה נימצאת שם ודואגת לכם גם לאחר הסגירה בהרבה חמימות, חיוך ועם חוש הומור.

גאולה, אשר אחראית על הפעילות התרבותית והחברתית בבית ועובדת קשה מאוד להביא רעיונות חדשים ודרכים שונות לבילוי. תודה מיוחדת לך על כל העבודה הנפלאה והקשה שלך באירועים מיוחדים כגון חגים וחגיגות שונות. גאולה עבדה קשה למען חגיגות יום ההולדת ה-13 של הבית על מנת שכולנו נוכל להנות. תודה רבה לך על כך גאולה היקרה.

לז אשר עובד לצד אדי ומי שאחראי ומפקח על מחלקת האחזקה, מי שתמיד מסתובב, מנסה לסווג בעיות ולדאוג לטפל בהם דואג שהכול יפעל באופן תקין לנוחותכם ולמענכם.

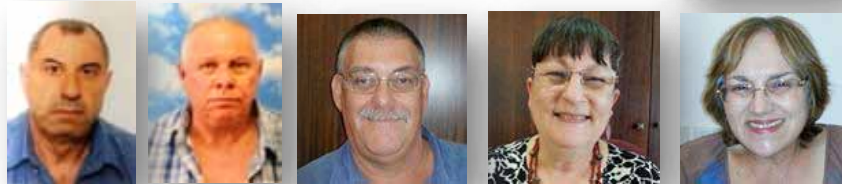

מחלקת התחזוקה אשר מורכבת מפנינה, ציון, יוסי, רמי, מאיר, חיים, שמעון וחיזקי שהם העורקים אשר מפעילים ופועלים מכל הלב כדי לוודא כי הבניין על כל מתקניו, פועל כראוי שחם בחורף, שקריר בקיץ, וכי הכל תקין הן בדירות הפרטיות שלכם והן במתחמים הציבוריים בכדי שלכם יהיה נעים לחיות בבית.

ידיעון גני שרונים

מחלקת "משק בית" שבראשה עומדת ליבי, צוות הבנות ואיסק. בזכותכם יש לנו בית נקי ומצוחצח לא רק באזורים הציבוריים אלא גם בדירות. כולנו יודעים היטב ששמירה על ניקיון הבית היא משימה קשה ועל כן תודה רבה לכם!

ישראלה, סיוון, אהוד, צבי ומרדכי הם האנשים הראשונים שרואים כשנכנסים ללובי או שאת קולם שומעים בטלפון. הם אלו שמתמודדים ומעבירים את התלונות שלכם. בעצם הם אלו הנמצאים בחזית כל הזמן ומסייעים בכל, תודה רבה לכם.

ולדי ויעקב השומרים שלנו אשר עובדים ודואגים לביטחונכם לפי הנחיות ההנהלה גם כאשר התנאים אינם אופטימליים, בין אם מדובר בתנאי מזג אוויר לא נעימים או לחלופין אנשים לא נעימים ולעיתים אף סופגים עלבונות ויחס לא נעים מאנשים על כך שהם בסך הכול מבצעים את עבודתם. על כך אנו מודים לכם ומוקירים אתכם.

בשמכם אני שולחת לכל אנשי הצוות ברכות ותודות על עבודתם הקשה. בלעדיהם ביתנו לא היה כפי שהוא.

יום הולדת שמח "גני שרונים" ומזל טוב לרגל חגיגת בר המיצווה!

מהדורה זו של הידיעון היא מיוחדת לרגל חגיגות בר המיצווה ואני מודה לכל מי שתרום למהדורה זו.

בידיעונים הקודמים נהגתי לציין ולשבח מחלקה כלשהי והמחלקה האחרונה וחביבה שנותר לי לשבח הינה מחלקת הניקיון, ליבי והבנות שלה. כל מחלקה היא חלק מהפאזל שמתחבר יחד לתמונה אחת, ומחלקת הניקיון היא חלק חשוב מאוד. ללא מחלקה זו איך היה נראה הבניין? הביטו סביב איך הבית שלנו נראה כמה הוא נקי ומצוחצח. זה בזכות העבודה הקשה ושיתוף הפעולה של צוות הניקיון. היגינה וניקיון הם ה"אלף בית" לבית יפה ללא רבב. לא קל לשמור על מבנה כמו שלנו נקי. "מחלקת משק הבית" פועלת ללא ליאות כדי לשמור על רמת ניקיון גבוהה לשביעות רצון כולם.

ליבי, ברצוני להודות לך על העבודה הקשה שלך, על המסירות לבית שלנו ולבנות המחלקה אשר כל יום עושות דרך ארוכה מבתיהם בשעות הבוקר המוקדמות ועובדות קשה ללא ליאות כדי לבצע את עבודתן ולעמוד בסטנדרטים שלך ככל יכולתן.

משולחנה של ליבי – מנהלת מחלקת המשק

דיירים יקרים,

אני והמחלקה שלי עושים כמיטב יכולתנו לתת מענה עבורכם ע"מ שיהיה לכם נעים במקום בו אתם מתגוררים. לפני כשנתיים התחלתי לעבוד בתפקיד מנהלת מחלקת המשק. במחלקה עבדו 4 בנות משק ואיסק, מאז הבית שלנו התרחב וכמו כן גם המחלקה התרחבה.

ידיעון גני שרונים

במחלקה כיום 12 עובדי משק, 8 חדרניות, 3 עובדות בשטחים הציבוריים ואיסק עובד משק הוותיק שהנכם מכירים. מחלקת המשק פעילה ברובו של יום ואחראית למתן ניקיון הבניין. כולל דירות שטחים ציבוריים וכל הקשור ריפוד, רהיטים וכו'.. בנוסף על תחזוקה ופיתוח של הגינה.

מידי פעם חסרים לי עובדים ולכן אני נאלצת להתארגן שוב ע"מ לדאוג לתת לדיירים את השירות המלא ולאחר מכן לדאוג לשטחים הציבוריים שיהיו נקיים. מידי פעם אני לוקחת על עצמי פרויקטים בשטחים ציבוריים שמקבלים ניקיון שוטף ודואגת שינקו באופן יסודי. כגון: חניון תת קרקעי, חדרי אשפה, חדרי מדרגות ובריכת השחייה.

כמו כן אני והמחלקה שומרים על רמה מאוד גבוהה של ניקיון הבניין לשביעות רצונכם. אשמח תמיד להיות בשבילכם ולעזור לכם בכל בעיה. להמשיך לתת לכם את השירות ברמה הגבוהה ביותר.

אני מודה על הזכות להיות בקרב אנשים מיוחדים כמוכם.

ליבי - מחלקת המשק

גני שרונים לא הייתה מה שהיא היום, ללא אדי. ולכבוד אירוע מיוחד זה נראה לי כי מגיעה לו פינה מיוחדת במהדורה זו של הידיעון. הוותיקים מבינכם מכירים אותו שנים רבות, ומלווים אותו ברגעים ובשלבים השונים בתהליך צמיחתו של הבית.

אנחנו, בני משפחתנו חוינו יחד איתו ודרכו את הלידה והצמיחה של "גני שרונים". שלושת ילדינו ובשלב מאוחר יותר גם בני זוגם גדלו וחוו את "גני שרונים" כחלק מחייהם כאשר כל אחד היה חלק מצמיחת שרונים בדרכו שלו. הנכדים שלנו היו, יודעים על "גני שרונים" ויודעים כי זהו מקום העבודה של "פאפא" הם באים וחוגגים איתנו את החגים כמו ראש השנה, פסח ובחגיגות אחרות כגון "ימי נכדים" ועוד. בתה של דניאלה, מיקה "אומצה" ואהובה על ידי רבים מכם ורבים מתייחסים אליה כאל התינוקת של "גני שרונים".

יחד המשפחה שלנו ומשפחת "גני שרונים" משפחתנו השנייה, והשאר, חגגנו אירועים רבים יחד. עבור אדי, שנה זו הייתה שנה מיוחדת חגגנו 40 שנות נישואין בחודש מרץ, דניאלה ילדה את ילדה השני בן בשם איתן, הבת הצעירה שלנו יעל נישאה למיקי במאי. ועכשיו הילד הרביעי שלנו "גני שרונים" חוגג בר מיצוה. זוהי שנה נפלאה באמת.

לידתה של גני שרונים.

ביולי 2001 נכנסו הדיירים הראשונים להתגורר בגני שרונים. לגבי, הכול התחיל לפני 17 שנה. במהלך שנים אלו הצטברו כל כך הרבה זיכרונות שאינני יודע ממה להתחיל.

ידיעון גני שרונים

שנת הבר מצווה מסמלת את השיא של 17 השנים הללו. שנים של דאגות של דמעות אבל גם של שמחה. והשיא, זאת הצלחה להחזיר את "גני שרונים" לחיים. מילאנו את הבית בהרבה חום, שמחה ואהבה.

לא לו מכס שלא נמצאים פה זמן רב ואינם מכירים את ההיסטוריה של המקום, ההתחלה הייתה קשה והבעיות היו רבות. בתחילת שנות התשעים, התחילה "אופנה" חדשה בישראל. בכל מקום צצו בתים לאוכלוסייה הבוגרת, "דיורים מוגנים". יזמים נסעו לחו"ל כדי ללמוד ולהכיר את התחום ולנסות להתאימו לשוק הישראלי וכמו כל דבר חדש, "לא ידעו איך לאכול את זה"

כמעט שני עשורים נדרשו כדי שתחום הדיור המוגן יעבוד לפי תקנים ברורים ואני בטוח שבעתיד יהיו עוד שינויים כתוצאה מהאקלים הכלכלי המשתנה של ישראל ומהצרכים של האוכלוסייה המתבגרת, שיש לה את היכולת לחיות חיים בטוחים ושקטים ומבקשת להתגורר בדיור מוגן. ב-1992 אמי ז"ל, עברה לגור בבית פרוטיאה בהרצליה. אז הבנתי שזה מה שמעניין אותי והחלטתי להיכנס לתחום הדיורים המוגנים ולבנות מקום שיהיה בית חם לכל מי שיהיה מעוניין לבוא לגור בו. התחלתי לחפש מיקום שבו אבנה את הבית ולבסוף ב-1997 מצאתי את שטח האדמה שעליה עומד היום "גני שרונים".

בתחילת שנת 1998 נסעתי לאוסטרליה, בלגיה, קנדה וארה"ב ו"מכרתי" את החלום שלי למשקיעים אשר הסכימו להשקיע ולהגשים לי את החלום. באמצע אותה שנה, כבר היה לנו את הכסף להתחלת הפרויקט ולקראת סוף אותה שנה התחלנו להניח את היסודות לבניין. שנה לאחר מכן באמצע שנת 1999 התחלנו לשווק את הפרויקט לציבור.

ביולי 2001 נכנסו הדיירים הראשונים והחלום הפך למציאות, אולם האינתיפאדה שהחלה אז, בלמה את תהליך המכירות וגם העובדה שבפרויקט היו מעורבים 40 משקיעים, כולם יהודים, שלא הצליחו להגיע להסכמה על דרך הניהול, עצרה את התנופה. אני הצגתי דרך שחשבת שתאיים ותצליח אולם הצעתי נפלה כתוצאה מהתנגדות הרוב. עקב כך, התפטרתי מהובלת התהליך, אולם נשארתי חבר בדירקטוריון כנציג של המשקיע האוסטרלי.

במשך חמש שנים עמדנו במקום והמשקיעים הזרימו כספים כדי "להשאיר את גני שרונים בחיים". אולם בגלל ניהול כושל ותפיסה שגויה, לא הצליח להתרומם ולהתפתח מבחינה כלכלית, ותדמיתית. וגם איכות החיים של 60 הדיירים שכבר גרו פה נפגעה.

בסוף 2005 בעל המניות מאוסטרליה הגיש הצעה לרכוש את המקום מבעלי המניות האחרים ולאחר המהפך, התבקשתי לקחת את הניהול לידי ולשנות את הגישה הניהולית. גני שרונים של היום שונה לחלוטין ממה שהיה פה בשנת 2006 כשנכנסתי בשערי הבית. כפי שאמר מישהו ממקורבי, " הפרויקט גוסס לאיטו" המקום היה שומם ומוזנח וללא נשמה.

במשך ששה חודשים עסקתי אך ורק בפתרון הבעיות הפנימיות של "גני שרונים": טיפול בנושאים ניהוליים, אדמיניסטרטיביים, כספיים ואף נושאים תחזוקתיים ומבניים וזאת עוד אפילו לפני שהתחלתי לשווק את הבית.

לאט אבל בטוח התחלתי לערוך שינויים. עבדתי קשה כדי להביא את הבית למצבו היום. החלפתי את רוב הצוות, הדרכתי אותם לעבוד על פי תפיסתי והבית עלה על דרך חדשה. אנשים חדשים הגיעו, והבית שוב התמלא שמחה, תקווה חדשה ושביעות רצון והחיוך עלה על פני הדיירים והצוות.

התחלתי את תכנית השיפוצים שתכננתי, השקעתי כספים רבים כדי ליישם את הרעיונות שלי והבניין סוף סוף התחיל לקבל צורה. "גני שרונים" הפך למקום עם תחושה אמיתית של בית. זהו באמת סיפור הצלחה. בנינו "יש מאין". כולנו יכולים להיות מאוד גאים, מ"ערש דווי" לבית מלא צחוק ושמחה. למדנו לשבת, לזחול, ללכת ולרוץ והיום אנחנו "חוגגים" חיים, שמחה ורווחה עם כל משפחת שרונים.

ידיעון גני שרונים

האמינו או לא, המחיר האישי היה גבוה. בהתחלה, הן אשתי והן ילדי הפסידו בעל ואב. בחמש שנים הראשונות החיים סבבו סביב "גני שרונים" לעיתים אפילו 24/7 וללא ההבנה של משפחתי, לא היינו נמצאים במקום בו אנו נמצאים היום.

אני מתייחס כמובן גם לצוות המסור ולכל היועצים. ולמרות אי ההסכמות שהיו ביננו לעיתים, הצלחנו לבצע את משימות שלקחנו על עצמנו. וכמובן הדיירים ששיתוף הפעולה שלהם והעזרה שהעניקו לנו מהווים חלק חשוב ונכבד מההצלחה.

כשלקחתי על עצמי את המשימה ב-2006, התחייבתי לעצמי שהדיירים יקבלו את השירות הכי טוב והבית הכי טוב שנוכל לספק. נעשו שינויים מרחיקי לכת ולא רק שהמצב השתפר, כל מה שהבטחתי שיקרה, אכן התממש.

אני מבקש לנצל הזדמנות זו לאחל לכולם מזל טוב ליום הולדת 13 וכן בריאות טובה, שמחה, הצלחה ואין סוף ימי הולדת משותפים. אני יודע שכל מה שהושג מטרתו לשפר את איכות החיים ותמיד יש מקום לעוד לשיפורים. עם הזמן ובעזרת שיתוף הפעולה של כולם נשיג כל מה שצריך. כל מה שהשגנו במהלך השנים, לא יכול היה להתבצע ללא הנאמנות והעבודה הקשה של הצוות שעמד לצידי וכן התמיכה של משפחתי שעזרה לנו להגיע למקום בו אנו נמצאים היום.

תודותיי והערכתי הגדולה לכולם.

אדי

כנגד כל הסיכויים

זכור לי איך בתור ילד אבא שלי היה מבלה חודשים רבים בשנה בחו"ל, הוא היה משווק כל מיני מיזמי נדל"ן להשקעה כדוגמת קניונים, בינינו דירות ומבני תעשייה בעיקר, כאשר השתעמם מהעבודה, החליט לפתוח עסק עצמאי שם הוא עשה אותו הדבר בדיוק ואפילו עבור אותה חברה בה עבד קודם, רק תמורה שכר טוב יותר.

לאחר מספר שנים הוא "השתעמם" מהשותפים שלו, ואז הוא פתח עסק חדש "קבוצת יובל שמה" עם שותפים חדשים, השינוי המרענן הפעם הוא: שהם גם יזמו פרויקטים ולא רק מכרו וניהלו אותם.

הפגישה הראשונה שלי עם גני שרונים הייתה לפני כ-20 שנה, הייתי אז תלמיד תיכון שיחד עם חבר הועסקנו על ידי הקבוצה בצביעת כל הבניינים שבבעלותם באזור תל אביב בחופש הגדול, מה רע? חיסכון בתקציב לקבוצה וחינוך לדור הצעיר במכה אחת.

באחד הימים, לאחר יום עבודה מפרך חזרתי למשרדי החברה בתל אביב מחכה לטרמפ שלנו הביתה עם אבא, זוכר שהוא הראה לי בפעם הראשונה את הדגם הגדול של "גני שרונים" שהגיע למשרד באותו יום וסיפר לי על הפרויקט בהתרגשות עם ניצוץ שלא ראיתי אצלו עד אותו היום.

"גני שרונים" שינתה את כללי המשחק, זה לא היה עוד פרויקט זה היה ה"פרויקט", זה היה מהלך ששינה את חייו והשפיע על החיים שלנו כמשפחה. ראיתי איך במשך 14 שנים אבא נאבק באין ספור קשיים כגון רגולציה, בנקים, משקיעים, בתי משפט, עיריות, חוקים ועוד, ראיתי איך כל השותפים פרשו באמצע למעט אחד שחזר בהמשך, ראיתי איך אדם אחד לוקח פרויקט נדל"ן בשווי עשרות

ידיעון גני שרונים

מיליוני דולרים, יוזם, מתכנן, מנהל, משווק, מוכר וגם מנקה. אדם נורמלי היה מתייחס כבר כמה פעמים, אבל לא אדי.

"גני שרונים" בשבילי זה בית ספר לנחישות ואמונה של אדם אחד שהלך נגד כל הסיכויים והוכיח לי שבחיים חייבים ללכת עם האמונה.

היום אני איש עסקים בעצמי, והסיפור הזה מכתוב את דרכי בפן המקצועי והאישי. להמשיך לרדוף אחרי החלומות שלי והדברים שאני מאמין בהם לא להישבר ולא להיכנע לקשיים במהירות.

יאיר וייס

"גני שרונים" חוגגים 13 שנים, פשוט לא להאמין!"

גני שרונים, הייתי עדה לדרך בה המקום הזה קרם עור וגידים, וראיתי איך הוא הפך מרעיון ומיזם של אבי היקר למציאות ולבית החם שהיום כולכם חיים בו.

המקום הזה הוא בעצם חלק בלתי נפרד מאבא שלי ומהמשפחה שלנו. רבים מכם לא מודעים לכך, אבל הרעיון עצמו של "גני שרונים" נולד בראשו של אבי בזכות אימו וסבתי אירמה ז"ל. אבי שתמך באימו לאורך השנים, חווה עמה את חוויות מגוריה בבית פרוטיאה שבהרצליה וראה כמה המחיה במקום כזה יקרה כל כך והבין כי אורח חיים מסוג זה אינו זמין לכל אחד בגיל הזהב. לכן רצה להקים מקום שבו יכולים לחיות אנשים בגיל השלישי, בכבוד מבלי שיצטרכו לוותר על כל ממונם ולהפוך את אפשרות המחיה במקום כזה לנגיש, לא רק עבור אלה שיש להם כסף. מתוך האמונה הפשוטה כי לכל אחד מגיעה הזכות להזדקן בכבוד ובביטחון. מרגע שהמיזם עלה היה ברור כי אבא שלי הולך לעשות הכל על מנת להפוך אותו למציאות. וכך היה. מאז ועד היום "גני שרונים" היא חלק בלתי נפרד מאבא שלי, ניתן אף לאמר כי זה "הבייבי" שלו. וכך "גני שרונים" הפכה להיות גם חלק נכבד מחיינו. אני זוכרת את אבא שלי יוצא לנסיעות ארוכות לחו"ל בחיפוש אחר משקיעים לפרוייקט, את מסע שיווק הפרוייקט בארץ ומציאת דיירים (קונים) לדירות. לשלב זה אני הייתי שותפה, הייתי אז בכיתה י"א אבי גייס אותי ואת חברותי לעזור בשיווק ויחצון הפרוייקט במשחקי המכביה בשנת 1997. עוד אני זוכרת, את כאב הלב של אבי כאשר בלית ברירה הקפיד את מעורבותו בפרוייקט לתקופה של מספר שנים בעקבות חוסר הסכמה על אופן ההתנהלות בבית ובפרוייקט.

כמו שרובכם יודעים, לפני מספר שנים הייתי חלק מצוות העובדים בגני שרונים ושימשתי כרכזת התרבות של הבית לאחר שאבי גייס אותי לתפקיד. באותה תקופה, עבדתי בעבודה אחרת, ולכן לא הסכמתי בתחילה להצעתו. אך בסופו של דבר החלטתי ללכת על זה וכך הפכתי לחלק ממשפחת "גני שרונים" ומעולם לא הפסקתי להיות חלק ממנה. מלבד העובדה ש"גני שרונים" היה מקור פרנסה עבורי, המקום היווה עבורי בעיקר חלון הצצה לדמותו של אבי. זה לא שלא ידעתי מי הוא ומה הוא לפני כן, אבל העבודה עמו והיכולת לראות את אופן הפעולה שלו, איפשרו לי להכיר בו גם דברים שלא ידעתי או בהכרח הייתי ערה להם.

זכיתי לראות איך אבא שלי לקח על עצמו לשקם את "גני שרונים" ולהביא את המקום לסיפור ההצלחה שהוא היום, כל זה לאחר מספר שנים בהם המקום צבר חובות ענק ויצר לעצמו שם לא טוב בשוק. ראיתי את אבא שלי כמו בולדוזר אמיתי נלחם בבנקים, משקיעים ובכל מי שצריך בכדי ש"גני שרונים" תהיה מה שהיא היום, וכל זאת מתחת לרדאר של הדיירים על מנת לא לפגוע באיכות החיים שלהם. ראיתי איזה סוג מנהל הוא, תמיד ידעתי שלאבא שלי יש לב טוב, אבל לראות מנהל כזה שהוא כל כך אנושי, מתחשב ודואג לרווחת עובדיו זה לא דבר שרואים כל יום. זכיתי לראות איך אבא שלי

ידיעון גני שרונים

לקח מקום כושל, ובמו ידיו הרים ושיקם אותו אם זה על ידי בחירת אנשים נכונים וטובים שיעבדו עמו ולצידו, השגת המשאבים הכלכליים והתמדה במלחמה יומיומית כנגד כל הסיכויים אל מול ביקורת של הרבה מאוד אנשים סביבו שלא בהכרח תמכו בו. הוא הצליח להפוך את "גני שרונים" לבית החם והמשגשג שהוא היום.

כאחת שיודעת איזה מחיר שילם אבי, הן בפן האישי -משפחתי והן בפן המקצועי, ברצוני לציין: דיירים וצוות יקרים, יש לכם מזל גדול שזכיתם באיש הגדול הזה שנקרא אדי וייס, שאוהב אתכם ודואג לכם כמו שאף אחד אחר לא היה עושה, שנלחם עבורכם כל יום מחדש רק בכדי שיהיה לכם טוב! אבא יקר שלי, אני רוצה לומר שהיה לי הכבוד לעבוד לצידך. אתה איש גדול ותמיד זכית ותזכה לתמיכתי בכל פעולותיך, ואני מאוד גאה בך ובמה שלימדת אותי, הן ברמה המקצועית והן ברמה האישית. זכית להרבה הצלחות באמתחתך, אתה איש משפחה מדהים שתמיד ידע לשים את משפחתנו קודם ולא משנה מה קרה לך בפן המיקצועי. היה לך חשוב תמיד להיות שם עבורנו. אבא, עבורי תמיד תהיה דמות להערצה והערכה ומאחלת לעצמי להשיג אפילו חצי ממה שהשגת בחייך. אני אוהבת אותך ומאחלת לך שתמשיך להצליח ופשוט להיות האיש הגדול שאתה.

לכם דיירי "גני שרונים" אומר כי היה לי הכבוד לעבוד בשבילכם ולהכיר אתכם. מבחינתי תמיד אהיה חלק ממשפחת גני שרונים ואני מאחלת לכולכם הרבה בריאות,אריכות ימים ושתמשיכו להנות מכל הטוב שיש לביתכם, "גני שרונים" להציע.

באהבה גדולה
דניאלה

האוניברסיטה של חיים

מאז שאני זוכרת את עצמי, אבא שלי היה איש של עבודה קשה השקיע את מירב מאמציו בפרויקטים השונים שהקים. השעות הרבות בהם השקיע בעבודה מעולם לא גרעו מהיותו אבא מדהים ואיש משפחה למופת, גם בתקופות בו היה נוסע לחו"ל כמעט כל חודש לתקופות ארוכות.

ב-1997, כאשר הייתי בת 10, התחיל אבי לעבוד על פרויקט חדש- בית דיור מוגן "גני שרונים", שאת ההשראה אליו הוא שאב מההתמודדות אישית שלו עם אמו, סבתא שלי, ששנים בודדות לפני כן עברה לגור בבית אבות. כמו כל פרויקט חדש שאבא שלי התחיל, גם הפרויקט הזה דרש מספר נסיעות ארוכות לחו"ל על מנת לגייס כסף ממשקיעים, פגישות עם אדריכלים, קבלנים, הדמיות, ברושורים וכו'. מה שהתחיל כמו כל פרויקט אחר, לימים הפך למפעל חיים. זהו לא סתם עוד פרויקט שחושב על ידי נוסחת רווח והפסד מתמטית, זהו פרויקט שבו ראיתי את אבי משקיע אינסוף זמן, יזע, דאגה, תשוקה ובעיקר הקרבה עצמית. במשך 17 שנים זכיתי לראות דרכו איך הפרויקט הזה הופך מרעיון למציאות, עם עליות וירידות, רווחים והפסדים- ברמה המקצועית והאישית, אך דבר אחד תמיד היה ברור, על החלום הזה הוא לא הולך לוותר.

אומרים שהאוניברסיטה הטובה ביותר היא אוניברסיטת החיים. את המסע הזה שנקרא "גני שרונים" אבי התחיל כשהייתי בת 10, היום אני בת 27, סיימתי בגרויות בתיכון, שירות צבאי, תואר ראשון, תואר שני, אך את הדברים שלמדתי דרך המסע של אבא שלי לעולם לא הייתי יכולה ללמוד במסגרות הללו. היה לו חלום והוא הפך אותו למציאות בלי קיצורי דרך, וגם לעיתים כשהיה תמרור "ללא מוצא" הוא הצליח למצוא את הפתרון ולהמשיך כי הוא האמין במה שהוא עושה. הוא עירב אותנו בכל צעד שנעשה, החלטה שהתקבלה, ולכן כאשר נדרש להירתם ב-200% לפרויקט הזה יכולנו לתת לו לעשות זאת מבלי לדאוג. יש שיגידו שברגע שהעבודה באה על חשבון המשפחה אז יש בעיה, אך במסע הזה כולנו לקחנו חלק לטוב ולרע. דרך מסעו של אבי למדתי עבודה קשה מהי, למדתי שאין קיצורי דרך

ידיעון גני שרונים

בחיים ושאם אני אאמין במה שאני עושה אוכל להשיג כל דבר שאציב לעצמי, בין אם מדובר בקריירה או בחיים המשפחתיים. היום, כאשר אני מגיעה לבקר ב"גני שרונים", אני מרגישה שבמקום הזה יש חלק קטן מההיסטוריה ומההווה של כל אחד מבני משפחתי- אבי, אמי, אחי, אחותי וכמובן סבתי ז"ל. אז אבא, רציתי להגיד לך תודה על שנתת לי להיות חלק מהמסע הזה, שתמיד דאגת להיות אבא למופת, מודל לחיקוי ומורה לחיים! גאה בך שמעולם לא ויתרת על החלום ועל הדרך הגשמת לעשרות משפחות את החלום להיות חלק מהמשפחה הזאת שנקראת "גני שרונים".

יעל.

דיירים יקרים

הזדמנות נפלאה נפלה בחלקי, לפנות אליכם באמצעות ה"טור" שקיבלתי בעיתון. השנה נכנסו לביתנו לא מעט דיירים והפכנו למשפחה "מרובת דיירים".

חשיבות רבה רואה אני ב"נחיתה הרכה" שלהם ולפיכך עושה את מירב המאמצים על מנת לתמוך, לעזור ולעודד בתקופת קליטה זו, כמובן שאני ממשיכה לדאוג, לתמוך ולעודד את כולכם לפי הצורך. ביקורי בדירות היפות והנעימות שלכם גורמות לי אושר והנאה, אני יוצאת נשכרת מהשיחות עמכם ומעשירה את ניסיון החיים שלי באמצעותכם.

יחד עם זאת אני קשובה לבעיותיכם השונות הצצות מידי פעם ומנסה לפותרן בדרך הטובה ביותר. אני מזמינה אתכם לפנות אלי דרך הקבלה או בכל אפשרות שתבחרו ובכל זמן שתרגישו צורך אל תהססו לעשות זאת לכל עניין קטן כגדול, לסתם שיחה לנפש, לכל כאב או תחושת אי נוחות – לשם כל אלו אני פה בשבילכם.

זכות גדולה נפלה בחלקי להיות אתכם ואני מרגישה נתרמת אף יותר מאשר תורמת.

מאחלת לכולם הרבה בריאות, תמיד אני אומרת לכם שכשיש בריאות יש הכל.

שלכם, רותי

התחלתי לעבוד ב"גני שרונים" בינואר 2011 כמזכירת הבית ומזכירת המנהל. בתחילה, נראה לי הבניין כמבוך אחד גדול והתקשיתי למצוא את דרכי. לא הכרתי את הדיירים וכל מי שנכנס למשרדי התבקש להזדהות בשמו. עם הזמן הצלחתי "להדביק" שם לפנים ולמדתי להכיר כל דייר ודייר.

היום, אני מרגישה שאני חלק ממשפחת "גני שרונים" שכוללת גם את דיירי הבית וגם את חברי לצוות.

אני משתדלת במסגרת תפקידי לתת מענה לכל אחד, לפתור בעיות ולעזור כמיטב יכולתי. אני בהחלט מקווה שאני מצליחה בכך.

ידיעון גני שרונים

מאחלת לכולם עוד שנים רבות של בריאות ומקווה שנהייה כולנו יחד גם בחגיגות 20 שנה ל"גני שרונים"

באהבה אריאלה

בימים אלו אנחנו חוגגים בר מצווה לבית.

לפני שלוש עשרה שנים במקום הזה היה שדה קוצים, לאט לאט ובסבלנות התגברו ומתגברים על כל הבעיות שבדרך, כמו ילד שמגיח אל העולם, עם כל הדאגה והבעיות שבגידולו, כך גם ב"גני שרונים", הגענו לבית פורח בשלל פריחות כל ימות השנה ושוקק חיים: חיי תרבות, ספורט וחברה ודאגה מתמדת לבריאותכם.

בימים אלו אני רוצה לצייד כל אחד ואחת מכם בתיק ובו ברכות להמשך הדרך בבית זה, ובתיק: חופן בריאות, בטחון, אהבת משפחה וחברים.

את חגיגות בר המצווה נציין בשלושה אירועים, הראשון יתקיים בעשרה ביולי במופע גדול עם מוטי גלעדי ואסנת וישינסקי, המופע מעלה חיוך על הפנים, ערב שכולו שירה ובידור.

בחודש ספטמבר נארח את בנות "לי לה לו", אפרים סידון נטל את השירים המוכרים לכולנו והוסיף בית אקטואלי חדש לכל שיר. וכך מקבלים פתאום השירים הנוסטלגיים הללו מימד שונה, סאטירי, מצחיק ומעציב גם יחד. מופע קברטי שובה עין, המחבר בקריצה ממזרית בין התמימות והנאיביות של אז, לשנות האלפיים שלנו.

ובהמשך נצפה בביתנו בהצגה זוכת פסטיבל תיאטרונטו שנת 2011. בהפקת התיאטרון העברי בבימויו של גדי צדקה "קברט ז'בוטינסקי".

ושוב ברכות בציפייה לימים של עשייה ברוכה!

גאולה אזרחי
תרבות

אני רוצה להודות לכל הדיירים שתרמו למהדורה המיוחדת הזו של הידיעון.

גניה קליסקי.

הגעתי לגני שרונים ביוני 2001. מאחר ודירתי בקומה הרביעי והמעליות עדיין לא פעלו – הסבלים העלו את החפצים לדירה בקללות. די בקלילות עליתי וירדתי במדרגות, הרי הייתי צעירה ב-13 שנים. סביב הבניין היה בוץ ולכלוך והמקום שרץ עכברושים. היינו מאוד מגובשים חברתית וזה מה שהקל עלינו בתחילת הדרך.

ריבה סולומן

הגעתי לגני שרונים ב-1.7.2001 לא היה עדיין פיתוח סביבתי במקום, הטרקטורים עבדו במרץ. לא היה כביש, לא היו בתים וצמחיה, המעליות לא פעלו וכשהתחילו סוף סוף לפעול הרגשתי שהגיע המשיח. בתוך כשלושה חודשים היו בגני שרונים כ-50 דיירים, והתחלנו את הפעילויות החברתיות שלנו עם מיכל רכזת התרבות.

ידיעון גני שרונים

טלה שלו.

הגעתי לגני שרונים בקיץ 2001 הייתי אז בת 61. הלובי עדיין לא היה מרוצף ויכולנו לשחק בו כבארגז חול גדול. אני זוכרת שהמפגש הראשון שלנו כדיירים עם אדי התקיים ברעננה, מנינו אז כ-20 דיירים ואדי הזמין אותנו לארוחת צהרים.

את החגים הראשונים חגגנו ביוזמתנו והם התקיימו בלובי, כל אחד הביא כיבוד מהבית. הקפטריה נוהלה אז ע"י לואיזה שאמי, אספנו כסף מהדיירים כדי לממן את המצרכים. אסיה בירן ואני הכנו את הטוסטים והקפה וההרגשה היתה ביתית ומשפחתית.

הבריכה עדיין לא נבנתה וזכור לי שרחל גלברד, ריבה סלומון ואני קמנו ב-05.00 בבוקר ונסענו לבריכה בפרדסיה. המספרה כבר פעלה במקום, אני הייתי הקליינטית השניה אחרי אסתר ליאור. אצל אתי הספרית.

אסתר ליאור

הגעתי לגני שרונים ב-1.7.2001, הבית עדיין היה בבנייה, המעלית לא פעלה, אבל דבר אחד חשוב היה וזהי המספרה. אני הייתי הקליינטית הראשונה. כמו כן המינימרקט המשפחתי כבר פעל במקום. הייתי מארבעת הדיירים הראשונים, שבוע לאחר מכן הגיעו דיירים נוספים.

כל ערב ישבנו בקבוצה קטנה בכניסה לבית, עדיין לא היה לובי, גם הקפטריה עדיין לא פעלה. התחלנו לשחק קלפים כשהאחד מלמד את השני. זכור לי שהיה שומר שישב בכניסה. המקום היה מבודד לחלוטין, לא בתים, לא כביש למעט בי"ס בכר והקאנטרי של אבן יהודה.

מאחר ולא היתה מסעדה, הביאו לנו קייטרינג מבחוץ, לקחנו את האוכל הביתה וכל אחד אכל בביתו. משרד המכירות היה מחוץ למבנה והיינו מגיעים למקום לראות כיצד מתקדמת הבנייה.

אתי סלומון

הגעתי לגני שרונים עם בעלי אהרון ז"ל ב-25.7.2001 בתחילת הדרך, עברנו תקופה מאד קשה. מספר הדיירים היה מועט, ודמי האחזקה הנמוכים שהנהלה גבתה לא הספיקו כדי להריץ את הבית, כתוצאה מכך התעוררו בעיות חברתיות קשות שהעכירו את האווירה.

עם שינוי השיטה של מכירת הדירות המצב הכלכלי של הבית השתפר, החברה הצליחה להשלים את כל ההתחייבויות כמו: בניית בריכה שער חשמלי אודיטוריום וכו' ואנחנו קיבלנו את כל השירותים כפי שהובטח לנו.

עם סיום הבניה לקחתי על עצמי כחברת ועד הדיירים להיות אחראית על נושא הגינון הסביבתי. הבאתי את ריקי הגננית שמועסקת כגננית הבית עד היום. בכל יום רביעי הייתי נפגשת איתה בשעה 09.00 בבוקר ובשיתוף פעולה עבדנו על תכנון הגינה. המשכתי בהתנדבות זו שנתיים.

בעלי אהרון ז"ל נפטר בשנת 2008 היה לי מאד קשה להתאושש, כמעט ולא יצאתי מהדירה, לשמחתי היו לי שתי חברות מאד קרובות – רות אריאל ז"ל ומגדה זוסמן, שתמכו ועודדו היינו יחד שלישייה וחברות בלב ונפש. בימי ההולדת של האחת היינו חוגגות במסעדה. כשבעלת השמחה הזמנה ע"י שתי האחרות. לצערי עכשיו נשארנו שתיים- מגדה ואני, ועדיין ממשיכות במסורת.

ידיעון גני שרונים

בשנת 2009 הכרתי את ראובן בריל והכל בזכות כיסא ריק. הגעתי יום אחד להרצאה באודיטוריום הישן, המקום היה מלא, עמדתי וחיפשתי מקום פנוי, מישהו הרים את היד וסימן לי שלידו יש כיסא פנוי, זה היה ראובן, קצת שוחחנו ו והחלטנו להמשיך את השיחה שהתפתחה מיד אחרי ההרצאה והשאר היסטוריה.

לדעתי אחת ההחלטות הכי חכמות שעשיתי בחיי זה להגיע לדיור מוגן בגני שרונים, מצד אחד היה חשוב לי להיות קרובה לבני משפחתי, שגרים בהוד השרון (הגעתי לכאן מירושלים) ובתקופה שאהרון ז"ל חלה, היתה לי תמיכה של המשפחה מצד אחד ושל הבית החברות שלי בגני שרונים מצד שני. ברצוני לציין שגם כשהבית עבר תקופה קשה, האמנתי בעתיד טוב לגני שרונים ולשמחתי לא טעיתי.

לואיזה שאמי

הגעתי לגני שרונים ב-27.7.2001 המקום עדיין היה בבנייה, לשמחתי אני גרה בדירת גן ולכן לא נזקקתי למעלית שעדיין לא הותקנה.

ביום שהעברתי את כל החפצים שלי, יצאתי לגינתי שם קיבלו את פני סרטים אדומים, חשבתי שאני אמורה לגזור אותם לכבוד הכניסה לדירתי החדשה, אבל כשהתקרבתי הבחנתי בכיתוב מסביב הסרטים: "אסור לעשן!!!" "אסור להדליק אש סכנה!!!" הסתבר לי שצובר גז התמקם לו במקום עצים ופרחים. לשמחתי לאחר תקופה מסוימת הנושא טופל ויכולתי לשתול עצים ופרחים. היום גינתי ריחנית ופורחת.

די בהתחלה החלטנו לפתוח קפטריה ולנהל אותה בכוחות משותפים, אני התמניתי למנהלת ולצורך כך פתחנו חשבון בבנק הפועלים וניהלתי בצורה מסודרת הכנסות והוצאות במחברת הנהלת חשבונות. כמובן שהיו עוד דיירות מתנדבות – אסיה וטלה. היינו מוכרות קפה, טוסטים, בורקסים ומרק. לאחר 4 שנים הנהלת גני שרונים לקחה את הקפטריה על עצמה ובמימונה.. את ליל הסדר הראשון ערכנו ביוזמה שלנו אצל נירה ועמוס ניר דיירים שגרו אז בוילה. כל אחת מאתנו הביאה ממתעמיה, קראנו בהגדה, שרנו שירים, אני זוכרת שהשתתפו אז כ-20 דיירים. היה מאד נעים ומשפחתי.

יש לי בן ובת שגרים בסינגפור ופנמה, ולכן אני מרגישה מאד טוב בגני שרונים, זה הבית שלי וזו המשפחה שלי. לשמחתי 2 הנכדות שלי (הבנות של בתי) עשו עלייה אחת מהן אף שרתה בצה"ל, שתיהן בוגרות אוניברסיטה ולשמחתי יש לי נין מאחת מהן.

שרה ויוסקה הרפז

הגיעו לגני שרונים בדצמבר 2003 למעשה הגיעו כמעט אל המוכן. הלובי היה מסודר ומרוהט. פעלו חוגי התעמלות, ריקודי עם, דרמה ומפעם לפעם טיולים.

מאחר ועדיין לא הוקמה הבריכה, אדי שילם עבורנו בקאנטרי של פרדסיה, כולל הוצאות נסיעה. זכור לי שבשבועות וביום העצמאות היו ארוחות משותפות ביוזמת הדיירים, כמובן שהנשים הכינו פשטידות, עוגות וכו' גם קישטנו בעצמנו את המקום.

האווירה היתה אז מאד משפחתית, מאז המקום גדל מאד ונכנסו דיירים חדשים. תמיד נסתכל אחורה בנוסטלגיה. בסה"כ טוב לנו כאן ואנחנו מאד מרוצים.

אסתר ויום טוב עבדי

הגענו לגני שרונים ב-3.7.2001 מרצוננו, זה היה החלום שלנו להגיע לעת זקנה לבית מוגן. בחרנו בגני שרונים מאחר והילדים שלנו גרים בכפר יונה.

ידיעון גני שרונים

מהר מאד מצאנו כאן את מקומנו ומאחר והיינו מספר מאד מצומצם של דיירים נוצרה אווירה מאד חמה ומשפחתית. כשהמצב הכלכלי של גני שרונים השתפר, המורל של כולנו הרקיע שחקים, המקום קיבל צביון אחר, היתה לנו איכות חיים.

אנחנו מאד מרוצים בדירה הקטנה והחמה שלנו, יש לנו שכנים נחמדים, מצאנו את מקומנו מבחינה חברתית, ומשתתפים בפעילויות השונות. כשחלה הרעה במצב הראיה של יום טוב, הוא מצא את מקומו בבריכה. הוא שוחה כל יום, יש לו שם קבוצת חברים ואמנון המציל הוא כמו הבן שלו.

בשנת 2003 חגגתי הולדת 70 וביחד חגגנו 50 שנות נישואין. ההנהלה חגגה לנו את שתי השמחות. בנוסף זכינו בבינגו והפרס שקיבלנו סוף שבוע באנטליה, הערכנו מאד את המחוה. במסיבות פורים היינו מתחפשים ואפילו קיבלנו פעם פרס שלישי ובפעם אחרת פרס ראשון.

בסך הכל אנחנו מאד מרוצים מהצוות וההנהלה, מסתכלים תמיד על חצי הכוס המלאה וההחלטה להגיע לגני שרונים היתה החלטה נכונה.

רחל גלברט הגיעה לגני שרונים ב- 27.11.2001

כשהגעתי לגני שרונים וזה קרה לפני 13 שנים חשבתי שאגיע לבית זקנים. לא דובים ולא יער. בשנה הראשונה היינו כמו חלוצים, בשנה השניה עוד טיילנו בתוך פרדסים, בית בודד בשדות ירוקים. לפעמים את השביל חזרה היינו מחפשים.

בשנה השלישית הקימו ככר, סללו כביש רחב זה כבר לא כפר. בשנה הרביעית התחילו לצוץ בתים חדשים במקום שדות כרוב ופלפלים רואים גם אנשים.

בשנה החמישית בנו לנו בריכה, הגינה והחצר עברו מהפכה. בשנה השישית בנו ביי"ס מעבר לפינה. ועכשיו אנחנו מרכז העולם מכל בחינה. בשנה השביעית החורשה ממול עברה תאונה ומרכז פיס גדול הצטרף לשכונה.

בשנת 2012 אודיטוריום מפואר כאן נבנה להרצאות, סרטים ומופעים. עכשיו הכל קצת נרגע ותודה לאל אנחנו ממשיכים בשיגרה – והנה הגענו לבר המצווה. אז בואו נמשיך בחדווה חוגים וריקודים ונאחל לכולנו עד 120.

גופר עזה.

לפני כחצי שנה הגעתי לגני שרונים. משנת 1990 גרתי באבן יהודה וראיתי את המקום כאן ממש מלידתו. כבר אז גמלה בליבי החלטה שבבוא הזמן אולי אגיע לכאן – ואכן אני כאן.

בהזדמנות חגיגית זו אני חייבת לציין שלא התאכזבתי למרות חשותי. יש לי כאן כמעט את כל מה שאני זקוקה, הרגשתי היא שאכן הגעתי לבית מוגן. הדירה נעימה לי, הדיירים נחמדים ויש לי גם את הפרטיות שלי דבר שמאד חשוב לי.

במלאת 13 שנים לגני שרונים אני מאחלת לכולנו הרבה בריאות, חברות וחיים טובים.

ברוריה וצבי בן דב.

ההחלטה להיכנס לדיר מוגן, לא הייתה קלה. ההיגיון אמר שצריך לעשות זאת, אולם הרגש לא נתן.

ידיעון גני שרונים

אולם, בכל זאת התחלנו לבדוק דיוורים מוגנים וזה לא תפס אותנו. שלוש שנים הסתובבנו וחיפשנו לבסוף ב"במקרה" הוצע לנו הבית באבן יהודה.

האזור מצא חן בעינינו מיד וברגע שנכנסנו ללובי הופתענו. אנשים ישבו יחד בחבורות ושוחחו ביניהם בעברית. וכשגילינו את כל המעלות של המקום: המינימרקט הפעילויות וכמובן הדירה הנחמדה – נסגר הנושא. היום לאחר חמש שנים אנו "מאושרים" שעשינו את הצעד שהיה לא קל בהתחלה. הבית נותן לנו המון תרבות, כושר גופני והכול מוסיף לבריאות שלנו ולמצב הרוח היומיומי.

האדם הוא יצור חברתי שמתאמץ להשתלב בחברה בה הוא חי. אנו משתדלים מאוד ליישם את זה בגני שרונים. טוב לנו כאן ואנו מאחלים לעצמנו להיות ב"גני שרונים" הרבה שנים טובות ובריאות. אנו מחזקים את ידי ההנהלה וצוות העובדים.

רותי דקה

הגעתי לכאן לפני חודשיים וברצוני לברך את גני שרונים לכבוד יום הולדת 13 שנמשיך ביחד באותה אווירה ואיכפתיות של הצוות ההנהלה והדיירים בתמיכה ועזרה הדדית במיוחד זה חשוב לדיירים חדשים שמגיעים לבית.

מזל טוב!

זהבה מנדלבאום.

הגעתי לגני שרונים לפני כחודשיים. לאחר היסוסים והתלבטויות רבות הגעתי לכאן כי מזמן ידעתי שפה יהיה ביתי. ההסתגלות הראשונית אינה קלה. אורח החיים שונה לחלוטין, התגוררתי 80 שנה עם משפחתי החמה בנתניה ואף על פי כן ולמרות הכל איני מצטערת לרגע. התקבלתי בברכה ובחום ע"י כל הצוות של המקום.

לקראת בר המצווה לגני שרונים אני מאחלת לכולנו רק בריאות, אריכות ימים אושר, שמחה והמון המון כיף.

חג בר מצווה שמח!

חדווה בז'רנו.

הגעתי לגני שרונים מחיפה לפני כחצי שנה. ההסתגלות הראשונה היתה מאד קשה לי, הכל היה חדש ושונה מהחיים הקודמים שלי, עזבתי חברים רבים שחיים בחיפה, הייתי מאד פעילה בבית הלוחם ולמעשה הגעתי לכאן מאחר ומשפחתי מתגוררת בנתניה. לפני שהחלטתי אם המקום מתאים לי או לא – התארחתי כאן במשך 3 ימים ומאד התרשמתי מהמקום והאנשים ולאחר שהתארחתי במקום נוסף – הבחירה נפלה להגיע לגני שרונים.

היום אני כבר "ותיקה" מאד מרוצה מהפעילויות, מהארועים המושקעים וימי ההולדת שחוגגים בכל חודש לדיירים.

אני מאחלת לדיירים ולצוות הנחמד הרבה בריאות ושנמשיך להנות ולשמוח ברכות ליום ההולדת של גני שרונים

ידיעון גני שרונים

ברכות יום ההולדת לכבוד "גני שרונים".

אסתר ברק: אני מאד מרוצה לגור בגני שרונים וזו הזדמנות להודות להנהלה, לצוות וגם לדיירים שיודעים להושיט יד מלטפת ותומכת, ומקווה שכך זה יימשך. אני מאחלת ליום ההולדת של גני שרונים שנמשיך להנות ולשמוח ביחד.

רחל בקר: אני מאד מרוצה ומאושרת כאן, הגעתי לכאן מאשדוד לפני כ-3 שנים מאחר והילדים שלי גרים באזור, לרגל יום ההולדת לגני שרונים אני מאחלת לכולנו המשך פורה, הרבה בריאות ושיהיה לנו רק טוב ושנמשיך ביחד הרבה שנים. מזל טוב!

קליה פופלוביץ: 32 שנים הייתי לבד, היה לי מאד קשה והייתי בדיכאון. שמחתי מאד על החלטתי להגיע לגני שרונים. קיבלו אותי מאד יפה, הצוות של המקום מסור ודואג לכולנו. אני מרגישה כאן בטחון, אני לא לבד. יצאתי מהדיכאון שליווה אותי כל כך הרבה שנים, כאן אני מאושרת. גם הילדים שלי מאד שמחים על ההחלטה שלי. לכבוד יום ההולדת לגני שרונים אני מאחלת להנהלה, לצוות ולדיירים שימשיכו הלאה כמו שהם.

ויקי פלאצ'י הגעתי לגני שרונים ב-14.3.3 (ממש טירונית). אני מאד מרוצה כאן. השתלבתי יפה במסגרת החברתית, הצוות של הבית קיבל אותי בחום ובמאור פנים. אני משתתפת בחוגים כמו התעמלות, קרמיקה ומלאכה, וכמובן בהרצאות ובמסיבות. במסיבת פורים אפילו התחפשתי. אני מאחלת לגני שרונים לרגל בר המצווה שנמשיך כולנו ביחד עוד הרבה שנים פוריות ושמחות.

"גני שרונים" הוא לא "היחיד" שחוגג יום הולדת מיוחד. יש לנו שתי דיירות שנמצאות בשנה ה-100 שלהן, ומגיע להן חלק מאוד מיוחד בידיעון זה. לשתיהן: נסיה ושרה, אנו מאחלים לכן המון אהבה, הרבה בריאות ושמחה, מכולנו, משפחת "גני שרונים". מזל טוב.

שרה שנאן

בימים אלה שרה חגגה את יום ההולדתה ה-99 (24.3.14) והיא למעשה כבר בשנת ה-100 שלה. שרה היא מהחלוצות בגני שרונים.

הגעתי לארץ מפולין בשנת 1935. לגני שרונים הגעתי ב-2001 לאחר מותו של בעלי. גרנו בת"א, השכנים התחלפו והגיעו שכנים נחמדים אבל מאד צעירים, הרגשתי בדידות קשה וכך גמלה החלטה בליבי להגיע לדיור מוגן בחברת אנשים בני גילי.

בשנה הראשונה מנינו כ-40 דיירים, הכרנו האחד את השני והיינו כמשפחה אחת גדולה. היום המקום גדל פי 5 למרות זאת אני מכירה בפנים כמעט את כולם ואני מרוצה מאד. אני דוברת 6 שפות: רוסית, אוקראינית, פולנית, גרמנית ואנגלית וכמובן עברית.

עד היום אני מאד עצמאית, יוצאת כל יום להליכה. כשהייתי יוצאת להליכה, הדיירים בבית ישבו במרפסת וקשקשו, אמרתי להם אם לא תלכו ותזיזו את הרגליים, לא תגיעו לגילי.

אני מאד אוהבת הרצאות ומשתדלת להגיע אליהן. למדתי בבי"ס לאחיות בהדסה הר הצופים בירושלים, כל השנים עבדתי כאחות בבי"ח דונולו ביפו. יצאתי לפנסיה בגיל 72. עוד לפני שהגעתי

ידיעון גני שרונים

לגני שרונים הייתי הולכת להרצאות, סרטים, הצגות וקונצרטים. היה לי מנוי לתזמורת הפילהרמונית כשהמנצחים היו הוברמן וטוסקניני.

לדאבוני איבדתי את בעלי אב לשני ילדי בגיל 42. גידלתי את הילדים שהיו אז בני 9 ו-12 לבדי. היה לי קשה מאד להתאושש, בני בן ה-9 שמע אותי בוכה בלילות ואמר לי "אמא אם תמשיכי כך גם לא תהיה לנו אמא", כשהבנתי מה אני עושה לילדים חזרתי מהר לעצמי. למדתי שיעור חשוב מבני.

יום אחד הבן הביא לי פעמון ואמר "אמא, תיראי שגם לנו יום אחד יצללו הפעמונים", הוא התכוון שיהיו לנו ימים טובים.

כדי לפרנס את הילדים עבדתי ב-3 עבודות, האחת כאחות בדונולו ובערב עבדתי בביתם של חולים שהשתחררו מבית החולים ועדיין היו זקוקים להשגחת אחות, בין לבין בישלתי לפעמים לאנשים פרטיים.

בגיל 69 אכן צילצלו הפעמונים והתחתנתי בשנית, היו לי 11 שנות אושר. מ-2 הבנים יש לי 4 נכדים ו-10 נינים ועוד אחד בדרך.

טיפים לחיים ארוכים:

- תמיד להסתכל על חצי הכוס המלאה למרות הקשיים שבדרך.
- לצעוד, לצעוד, לצעוד – חשוב לבריאות ולמצב הרוח.
- לחיות בשלום ולסלוח לעצמך ולסובבים אותך.
- לטייל בעולם - אני הייתי בשוודיה, נורבגיה, פולין, רוסיה, אנגליה, איטליה, יוון ארה"ב, קנדה הייתי גם נוסעת למרחצאות בסלובקיה.
- להשתתף בפעילויות תרבותיות.
- לקרוא ספרים. אני קוראת הרבה במיוחד באנגלית ע"מ לשמר את השפה.

לפני שנה נסעתי עם בני לפלורידה בכדי לחגוג את ליל הסדר ויום ההולדת שלי עם כל המשפחה. (בני הצעיר אלכס חי שם עם משפחתו).

נסיה

ביולי נסיה תחגוג את יום הולדתה ה-99 ותיכנס לשנת ה-100 עד גיל 97 כמעט ולא היו שינויים בפעילות השוטפת שלי: רקדתי ריקודי עם, עשיתי הליכות במשך 35 דקות בכל יום הגעתי ברגל לקופ"ח באבן יהודה, למגה, ולבנק הדואר, ניהלתי את הנהלת החשבונות של העסקים אותם מנהלי ילדי.

היום אני ממשיכה להשתתף בהתעמלות כסאות ובדרמה. בשנה שעברה קיבלתי תפקיד ראשי בהצגה ולא היתה לי שום בעיה לזכור טקסט של כ-8 דפים, קיבלתי מחמאות על המשחק, המימיקה והקול הברור. עד לפני כ-5 חודשים הייתי הולכת לשחות בבריכה.

אני לא מפסידה שום הרצאה ובכל מצב רפואי טוב או רע אני מגיעה לאודיטוריום. אני מאד אוהבת לקרוא, מחליפה ספר אחרי ספר. קראתי את כל הספרים של רם אורן, אני מאד אוהבת ספרים עם אקשן בכל יום אני פותרת תשבצים, אין לי הרבה זמן לצפות בטלוויזיה.

ידיעון גני שרונים

עד גיל 95 התנדבתי בביטוח לאומי באבן יהודה והייתי סועדת נשים שהיו הרבה יותר צעירות ממני.

טיפים לחיים ארוכים:

לנצל כל מה שהחיים הטובים מזמנים לנו. לעסוק הרבה בספורט, בחוגים הצגות וסרטים, להיות מעורבת בחיי הקהילה, לא להסתגר בבית גם כשאנחנו לא מרגישים טוב או בדיכוי, לא לוותר ולרחם על עצמינו ולשמור על אופטימיות.

עד היום חשוב לי להתלבש יפה ולהיראות טוב, להמשיך לעבוד תכשיטים, להתאפר מעט וכו'. הספקתי לטייל הרבה בעולם וספגתי היסטוריה, גיאוגרפיה, ריחות טעמים וצבעים. טיילתי בסין, קנדה, מקסיקו, אלסקה, הודו, איטליה ופיליפינים וערכתי ביקור בעיירה בה נולדתי בפולין.

אחד הנכדים כתב עלי: סבתא אמנם כבר לא רוצה לטוס לחו"ל אבל – היא מוכנה לנסוע לטייל בארץ, מוכנה לצאת למסעדה או לבית קפה וללכת לסרט והצגה.

נכד אחר כתב: סבתא, הצלילות שלך והזרימה בשיחה עם כל אחד ואחד מאיתנו הנכדים זה כאילו היית בת 30 את מעוררת השראה וכבוד באופן התנהלותך ובעצמאותך גם בגיל מכובד זה. אנו מבקשים להזכיר ולזכור גם את אותם הדיירים שאינם כבר אתנו. "יהי זכרם ברוך".

אני רוצה לסכם את הידיעון בכך שאאחל לכולכם שנה שמחה בהגיענו לחגיגות ה-13 של ביתנו חשבתי על כך, שאנו משתמשים במילה "בית" בקלות דעת מבלי להקדיש לכך מספיק מחשבה. אבל מה המשמעות של "בית"? ההגדרה שלי לבית היא המקום שבו אתה מתגורר עם המשפחה שלך, או מקום המהווה יחידה חברתית שהמבנה הביתי שלו מספק מקום מחסה, ביטחון ואושר. זה לא משנה כמה אנשים גרים בבית, העיקר מצוי באושר והשמחה, בביטחון ואיפה שדואגים לנו ואנחנו דואגים ל....

ברך את האח המעלה עשן כמו תפילה.
ברך את האנשים,
שיהיו תמיד טהורים וזכים.
שמור אותנו בלבך לעד,
וזכור אותנו לנצח נצחים.

(גרסה חופשית לשיר של פרי קומו)

ברך בית זה, זו תפילתנו לאל
תן לנו בטחון ביום ובליל.
ברך קירות אלו לחוסן ויציבות,
שמור אותנו ממחסור וצרות.

ברך את הגג מעל ראשינו,
השכן שלוה בסביבתנו.
ברך את דלתנו שתמיד תהיה פתוחה,
לאהבה ושמחה.
ומחלונות ביתנו יכנסו רק אור וזריחה.

אני רוצה להודות לרותי על עזרתה בהוצאת ידיעון זה יחד איתי.
אני רוצה להודות לכל הדיירים אשר תרמו מאוד להוצאת מהדורה מיוחדת זו לרגל חגיגת הבר המצווה.

שיהיה לנו יום הולדת שמח.

מרסל

ידיעון גני שרונים

היסטורית תמונה לפני ואחרי

ידיעון גני שרונים

